

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບການແກ້ໄຂ
ບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 7

ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	5
ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.....	6
1. ບົດນຳ	6
2. ຂອບເຂດ	6
3. ການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບໜັກການມະນຸດສະທຳ	6
4. ບໍລິເວນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ.....	7
5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ	7
6. ການຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	8
6.1. ຄຸນວຸດທິ.....	8
6.2. ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້.....	8
7. ການວາງແຜນ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸມຄອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ	9
7.1. ຂໍ້ກຳນົດລວມ	9
7.2. ການປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່.....	9
7.3. ການປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ເນື້ອທີ່	9
7.4. ການທວນຄືນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການເກັບກູ້.....	10
7.5. ການປະຕິບັດງານກັບກູ້ລະເບີດທີ່ເນື້ອທີ່ດິນຕໍ່ກັນກັບເນື້ອທີ່ໆອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ແລ້ວ	10
8. ການເຄື່ອນໄຫວໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດກ່ອນການເກັບກູ້	10
9. ຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ	11
9.1. ການຝຶກອົບຮົມ	11
9.2. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ	11
9.3. ການສື່ສານ	11
9.4. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ.....	12
9.5. ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ	12
10. ກິດຈະວັດປະຈຳວັນ	12
10.1. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ.....	12

10.1.1.	ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ.....	12
10.1.2.	ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່	13
10.1.3.	ກໍລະນີຢົກເວັ້ນສຳລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ	13
10.2.	ວັນພັກຕ່າງໆ	13
10.3.	ຕາຕະລາງເຮັດວຽກ.....	13
11.	ຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້	13
11.1.	ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້	14
11.2.	ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້	14
11.3.	ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້	15
12.	ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ	15
13.	ການພົບກັບລະເບີດຝັງດິນໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ ລບຕ	16
14.	ວິທີການ ແລະ ລະບຽບການຂອງການເກັບກູ້	16
14.1.	ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດລະເບີດ	18
14.2.	ລະບຽບການມອບຮັບວຽກທີ່ປະຕິບັດແບບສອງຄົນ	18
14.3.	ກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ.....	18
14.4.	ການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການບັນທຶກ	18
14.5.	ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ (SOP)	19
15.	ການທຳລາຍລະເບີດ.....	19
16.	ການທົດສອບເຄື່ອງກວດໂລຫະ	19
17.	ອຸປະກອນຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ	20
18.	ການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ	20
19.	ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້.....	20
20.	ເອກະສານປະຈຳສະໜາມເກັບກູ້	20
21.	ຜູ້ຢັ້ງຢືນຢາມ.....	20
22.	ການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.....	21

ປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນດັ່ງທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນຂ້າງເທິງນັ້ນອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປະຊຸມ ຫຼື ການບັນລະຍາຍຈຸປະສົງໂດຍຫຍໍ້ໃນຂະນະທີ່ມີການພົວພັນ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການປະສານງານຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນສາ

ມາດຕະຖານທີ່ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍ່ຕ້ອງດຳເນີນຜ່ານອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການປະສານງານ ເພື່ອ ການພົວພັນປະຖານກັບອຳນາດການປົກຄອງຂອງແຕ່ລະບ້ານ.	22
ເອກກະສານຂ້ອນທ້າຍ ກ ຕົວຢ່າງການສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ຄວາມປອດໄພ	23
ເອກກະສານຂ້ອນທ້າຍ ຂໍ ຕົວຢ່າງ ຄຳຢັ້ງຢືນປົກປ້ອງຂອງແຂກທີ່ມາຢັ້ງມຢາມສະໜາມ	25

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແກ່ເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້
1	30 ມິຖຸນາ 11	<p>ຂໍ້ 2, ເພີ່ມປະໂຫຍກໃນວັກທຳອິດ.</p> <p>ຂໍ້ 4, ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກທຳອິດ ແລະ ເພີ່ມວັກໃໝ່ອີກເປັນວັກທີສາມ.</p> <p>ຂໍ້ 5, ເພີ່ມວັກຍ່ອຍ ຂໍ້, ປຸງແປງຄຳສັບໃນໝາຍເຫດ ແລະ ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກຍ່ອຍ ງ່.</p> <p>ຂໍ້ 6.2, ແປງໝາຍເຫດອອກເປັນສອງໝາຍເຫດ ແລະ ປຸງແປງຄຳສັບຈຸດນ້ອຍໆ.</p> <p>ຂໍ້ 7, ປຸງແປງຄຳສັບຈຸດນ້ອຍໆ. ຂໍ້ 7.1, ຂຽນໃໝ່ທັງໝົດ. ຂໍ້ 7.2, ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກທີສອງ. ຂໍ້ 7.3, ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກທຳອິດ ແລະ ເອົາວັກທີສອງອອກ.</p> <p>ຂໍ້ 7.4 ແລະ 7.5 ເພີ່ມຂໍ້ໃໝ່.</p> <p>ຂໍ້ 11, ເພີ່ມວັກໃໝ່ສາມວັກ, ເອົາອອກວັກໜຶ່ງ ແລະ ປຸງແປງຄຳສັບໃນໃນວັນອື່ນໆ. ຂໍ້ 11.2, ປຸງແປງຄຳສັບ ແລະ ເພີ່ມວັກໃໝ່ໜຶ່ງວັກ. ຂໍ້ 11.3, ປຸງແປງຢູ່ວັກທຳອິດ ແລະ ເພີ່ມວັກໃໝ່ເປັນວັກສຸດທ້າຍ.</p> <p>ຂໍ້ 14, ຮວມເອົາສອງວັກທຳອິດເຂົ້າເປັນວັກດຽວກັນ, ປຸງແປງຄຳສັບໃນວັກຍ່ອຍ ກຳ, ຈໍ ແລະ ສີ່.</p> <p>ຂໍ້ 14.1, ເພີ່ມຂໍ້ໃໝ່.</p> <p>ຂໍ້ 16, ເພີ່ມປະໂຫຍກໃໝ່ໃນວັກທີສອງ ແລະ ເພີ່ມວັກທີສາມເປັນວັກໃໝ່.</p> <p>ຂໍ້ 18, ປຸງແປງຄຳສັບ.</p>

ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

1. ບົດນຳ

ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃນ ສປປ ລາວ ອາດກ່ຽວພັນກັບໜຶ່ງໃນສອງໜ້າວຽກຄື: ການເກັບກູ້ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ແລະ ການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ດິນ. ການເກັບກູ້ທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ມີເປົ້າໝາຍເລັ່ງໃສ່ການທຳລາຍ ລບຕທີ່ພົບເຫັນໃນເນື້ອທີ່ດິນທົ່ວໄປ. ການເກັບກູ້ໃນເນື້ອທີ່ດິນແມ່ນລະບົບການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ກຳນົດສະເພາະ ທີ່ມີລບຕ ຕົກຄ້າງ ແລະ ເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າບໍ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ. ການເກັບກູ້ລະເບີດໃນເນື້ອທີ່ດິນອາດມີທັງການເກັບກູ້ເທິງໜ້າດິນ ຫຼື ພື້ນດິນ ທັງນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຊຸມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງລະບຽບການສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການການເກັບກູ້ບັນລຸໄດ້ຕາມມາດຕະຖານຂອງການເກັບກູ້ທີ່ກຳນົດ.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ໄດ້ກວມເອົາບັນດາຂໍ້ກຳນົດຕ່ຳສຸດ ໃນການດຳເນີນການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງລວມເອົາທັງ ການເກັບກູ້ໃດໆກໍ່ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກປະຕິບັດໂດຍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການສຳຫຼວດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 6 ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນບົດນີ້ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບການເກັບກູ້ ລບຕ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ມາດຕະຖານນີ້ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ຂໍ້ກຳນົດສະເພາະສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 12 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.

3. ການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການມະນຸດສະທຳ

ທຸກການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ/ລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການດ້ານມະນຸດສະທຳ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

ກ. ການປົກປ້ອງ, ດູແລ ແລະ ເຄົາລົບຄວາມເປັນມະນຸດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

- (1) ປົກປ້ອງຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບ.
- (2) ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຈັບປວດທຸກທໍລະມານ.
- (3) ເຄົາລົບຄວາມເປັນມະນຸດ.

ຂ. ເປັນກາງ. ບໍ່ເຂົ້າຂ້າງຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງທີ່ເປັນບໍລະບັກ ຫຼື ຂັດແຍ່ງກັນທາງດ້ານການເມືອງ, ເຊື້ອຊາດ, ສາດສະໜາ ຫຼື ອຸດົມການ. ຄວາມໂປ່ງໄສ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈ ແມ່ນປັດໃຈສຳຄັນ ເພື່ອຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງຄວາມເປັນກາງ.

ຄ. ຍຸຕິທຳ. ການຊ່ວຍເຫຼືອຕ້ອງຊ່ວຍທຸກຄົນໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກ. ແຕ່ສິ່ງສຳຄັນຂອງຫຼັກການນີ້ຄື ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອກ່ອນ.

4. ບໍລິເວນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ

ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນລະບົບການກວດຫາ ແລະ ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ທ້າງດ້ວຍມືໃນພື້ນທີ່ຈູ່ຮູ້ ຫຼື ສິ່ງໃສ່ວ່າມີກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່. ການເກັບກູ້ຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ລະບຽບການປະຕິບັດງານທີ່ອອກແບບສະເພາະການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນເທົ່ານັ້ນ.

ໃນເວລາທີ່ໜ່ວຍເກັບກູ້ລະເບີດ ລວມທັງ ໜ່ວຍສຳຫຼວດ ຫາກພົບພື້ນທີ່ຈູ່ຮູ້ ຫຼື ສິ່ງໃສ່ວ່າມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນໃຫ້ຫຼີກລຽງບໍ່ເຂົ້າໄປພົວພັນກັບພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ. ລາຍລະອຽດຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຄຊກລ ໂດຍນຳໃຊ້ຮ່າງ ບົດລາຍງານພື້ນທີ່ຈູ່ຮູ້ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 3 ວ່າດ້ວຍ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມຂອງ ຄຊກລ ສຳລັບ ສປປ ລາວ. ສຳລັບອຸປະກອນນຳໃຊ້ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆແມ່ນລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 12 ວ່າດ້ວຍ ການປະຕິບັດງານ ເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ.

5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄື:

- ກ. ແນະນຳຊຸມຊົນກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນພຶດຕິກຳຄວາມສ່ຽງໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ສະເໜີທາງເລືອກ ຫຼື ຍຸດທະສາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ໜ້ອຍລົງ.
- ຂ. ຊຸກຍູ້ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໃນການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ ແລະ ບັນດາບຸລິມະສິດ ລວມທັງ ເຜີຍແຜ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລົງໄປຍັງ ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ/ເມືອງ.
- ຄ. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ໂດຍການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ລບຕ ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ. ການສົ່ງເສີມຄືດັ່ງກ່າວ ລວມເຖິງການແນະນຳຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຮູ້ຈັກລະບົບ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການລາຍງານ ລບຕ.

ໝາຍເຫດ: ຄຊກລ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບປະກັນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບເກັບກູ້ຂໍ້ມູນໃນ ແລະ ຂໍ້ມູນການລາຍງານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານ ລບຕ/ລະເບີດຝັງດິນ ລວມທັງ ແຈ້ງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບກ່ຽວກັບລະບົບເກັບກູ້ ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້. ເບິ່ງ ບົດທີ 24 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງກ່າວຍັງລວມເຖິງຮັບປະກັນໃຫ້ມີການຕິດຕາມກວດກາບົດລາຍງານຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບບົດລາຍງານໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ

- ງ. ລາຍງານລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃຫ້ ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ ຄຊກລ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ລາຍງານໃຫ້ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ໂດຍນຳໃຊ້ ບົດລາຍງານອຸປະ ຕິເຫດຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ບົດລາຍງານຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດ.
- ຈ. ແນະນຳຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ທີ່ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ຈາກລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ໄດ້.

ສ. ປະສານງານກັບທຸກອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂອງ ຄຸກລ ແລະ ກອງປະຊຸມວິຊາ
ການຂອງຂະແໜງການເກັບກູ້ ແລະ ກອງປະຊຸມວິຊາການອື່ນໆ. ນີ້ລວມທັງການປະກອບສ່ວນໃນການ
ພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອະນຸຂະແໜງ.

6. ການຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

6.1. ຄຸນວຸດທິ

ຄຸນວຸດທິຂັ້ນຕໍ່າຂອງພະນັກງານທີ່ຈະຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ ຕ້ອງແມ່ນວິຊາການເກັບກູ້ລະດັບ 2 ແລະ ຄຸນວຸດ
ທິຂັ້ນຕໍ່າຂອງພະນັກງານທີ່ຈະຊີ້ນຳຫຼາຍໜ້າວຽກເກັບກູ້ ຕ້ອງແມ່ນວິຊາການເກັບກູ້ລະດັບ 3. ລະດັບຄຸນວຸດນີ້ຕ້ອງ
ສອດຄ່ອງກັບລະດັບຄຸນວຸດທິກຳນົດໃນ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ພະນັກງານທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິຂັ້ນ
ຕໍ່າຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ກ່ອນຈະສັບຊ້ອນໃຫ້ເຂົ້າຮັບໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ.

6.2. ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້

ສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃນ ສປປ ລາວ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ໜຶ່ງຄົນສາມາດຊີ້ນຳຜູ້ປະຕິບັດການເກັບ
ກູ້ລະເບີດ 8 ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດໃດໜຶ່ງ. ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້ ຄຳວ່າ
“ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ” ແມ່ນຈຸດເຮັດວຽກໜຶ່ງຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ອາດຈະມີພະນັກງານ 1, 2 ຫຼື 3 ຄົນ (ໃນກໍລະ
ນີນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດກວ້າງ) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢູ່ຈຸດນັ້ນ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະດັບ 3 ຕ້ອງໃຫ້ມີປະຈຳຢູ່ສະເໝີ ເມື່ອນັກວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 2
ຫາກຕ້ອງການ ໂດຍວິຊາການເກັບກູ້ລະດັບ 3 ອາດຈະຢູ່ປະຈຳໃນສະໜາມ ຫຼື ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນ ແຕ່ສາມາດ
ມາຕິດຕໍ່ ຫຼື ໃຫ້ຄຳແນະນຳໄດ້ຜ່ານທາງໂທລະສັບ ຫຼື ວິທະຍຸໂດຍສະເພາະໃນເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ. ເມື່ອມີພຽງວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 2 ໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຄົນ ຊີ້ນຳໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍພາກສ່ວນຂອງໜ້າວຽກເກັບກູ້
ວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ຈະຕ້ອງປະຈຳຢູ່ສະໜາມ ຫຼື ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນແຕ່ສາມາດມາຊ່ວຍ ຫຼື
ໃຫ້ຄຳປຶກສາໄດ້. ຖ້າວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນສະໜາມ ລາວກໍສາມາດຊີ້ນຳໂດຍກົງ
8 ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກໃນສະໜາມເກັບກູ້ດັ່ງກ່າວໄດ້ ຊຶ່ງຈະຫຼຸດວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 2 ໄດ້ໜຶ່ງຄົນ.

ໝາຍເຫດ: ຖ້າມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ເຂົ້າມາຊ່ວຍຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ໂດຍກົງກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຢຸດຈົນກວ່າວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ຈະມາເຖິງ.

ໝາຍເຫດ: ເມື່ອວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 2 ສອງຄົນຊີ້ນຳການເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ດຽວກັນ ແລະ ບໍ່ມີວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ປະຈຳ
ຢູ່ໃນສະໜາມນຳ, ວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 2 ຜູ້ໜຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຢູ່ສະໜາມນັ້ນ.

ຂ. ໃນກໍລະນີມີວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ລະດັບ 2 ສາມຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ (ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 8 ຄົນ) ທີ່ຊີ້
ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ຢູ່ໃນສະໜາມດຽວກັນ, ໃນກໍລະນີນີ້ຕ້ອງໃຫ້ມີວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ປະຈຳຢູ່ສະ
ໜາມນັ້ນນຳ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ໂດຍກົງ.

ໝາຍເຫດ: ອາດຈະໃຊ້ວິຊາການເກັບກູ້ລະດັບ 4 ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນວິຊາການເກັບກູ້ ລະດັບ 3 ໄດ້ ໃນການປະຕິບັດໜ້າວຽກຕາມ
ເງື່ອນໄຂທີ່ລະບຸໃນ ຂໍ້ທີ 6.2 ຂ້າງເທິງ.

7. ການວາງແຜນ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸມຄອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ

ເນື່ອງຈາກເນື້ອທີ່ທີ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈະນຳໃຊ້ ເພື່ອເກັບກູ້ລະເບີດໃນເນື້ອທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນມີຈຳກັດ, ສະນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກຊັບພະຍາກອນທີ່ ມີຢູ່ຢ່າງຈຳກັດ ການປະຕິບັດງານການເກັບກູ້ ລບຕ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຄຸມຄອງ ຄັກແນ່ ເພື່ອໃຫ້ດິນທີ່ມີ ລບຕ ຕົກຕ້າງ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍທີ່ມີ ຕໍ່ຊຸມຊົນ. ເພື່ອໃຫ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວປະກົດຜິດເປັນຈິງ ມີບາງຂໍ້ກຳນົດສະ ເພາະທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນເວລາວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຄຸມຄອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ. ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ມີ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

7.1. ຂໍ້ກຳນົດລວມ

ທຸກໜ້າວຽກເກັບກູ້ ລບຕ ຍົກເວັ້ນ ແຕ່ການເກັບກູ້ເພື່ອທຸລະກິດ ຈະຕ້ອງມີການວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບຸ ລິມະສິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ.

ໝາຍເຫດ: ທຸກເນື້ອທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການເກັບກູ້ ຄວນຍົກສູງດ້ານຄຸນຄ່າ/ບຸລິມະສິດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍເກົ່າຂໍ້ ຂອງ ການ ພັດທະນາສະຫະສະວັດ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງປະຕິບັດ ງານດ້ານ ລບຕ ຫຼື ບຸລິມະສິດອື່ນໆທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງໂດຍ ຄຊກລ.

ການຄັດເລືອກເອົາດິນສຳລັບການເກັບກູ້ໃນແຂວງຕ່າງໆ ແມ່ນຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນ ແຂວງ ຈະເປັນຜູ້ປະສານງານ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການປຶກສາຫາລືກັບທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງລວມທັງ ຊຸມ ຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ລບຕ ແລະ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ.

7.2. ການປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່

ໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດສະເພາະກັບ ລບຕ ທີ່ກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະ ລາຍຕໍ່ຊຸມຊົນ. ແຕ່ຖ້າການປັກໝາຍ ແລະ ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງໄພ ຈາກ ລບຕ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ອັນຕະລາຍໄດ້ ກໍ່ຄວນພິຈາລະນາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວນຳ.

ໝາຍເຫດ: ກ່ອນຈະປັກໝາຍລູກລະເບີດໃດໜຶ່ງ ຄວນປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ລູກລະເບີດດັ່ງກ່າວຈະຖືກຈັບບາຍ ຫຼື ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດໂດຍກົງຈາກການປັກໝາຍ. ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ລະບົບການປັກໝາຍ.

ໜ້າວຽກທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ອາດຈະປະຕິບັດໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ແຕ່ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ດິນ. ການປະຕິບັດໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວກໍ່ຕໍ່ເມື່ອການຕົກຄ້າງຂອງ ລະເບີດຢູ່ໃນພື້ນທີ່ມີທຽງລູກປົນທີ່ນຳໃຊ້ທາງພາກພື້ນດິນ. ການກຳນົດປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ລບຕ ທີ່ ຕົກຄ້າງ ອາດຈະກຳນົດໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນຂອງການສຳຫຼວດ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 6 ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ.

7.3. ການປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ເນື້ອທີ່

ອີງຕາມກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບ ບັນດາບຸລິມະສິດຂອງ ສປປ ລາວ ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີການເກັບກູ້ ຖ້າຫາກ ເປັນເນື້ອທີ່ງຽ ຫຼື ສົງໃສວ່າມີການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນຈະມີການນຳໃຊ້ພາຍໃນ 6 ເດືອນ ຫຼັງ ຈາກສຳເລັດການເກັບກູ້.

ທຸກໜ້າວຽກເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຈະຕ້ອງມີການສຳຫຼວດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໃນ ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທາງທຸລະກິດ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງທາງການອື່ນໆ.

7.4. ການທວນຄືນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການເກັບກູ້

ເຖິງແມ່ນວ່າການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການສຳຫຼວດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ ແລ້ວ, ແຕ່ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍເຫດຜົນໃດ ກໍ່ອາດຍັງມີບາງໜ້າວຽກການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໃຫ້ ມີການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ ເຖິງແມ່ນວ່າພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ດິນມີຄວາມປອດໄພຕາມຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ກໍ່ຕາມ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເມື່ອເລີ່ມ ການປະຕິບັດການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ ແລະ ເມື່ອສະຖານທີ່ ລວມທັງ ຮູບແບບ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງເປັນທີ່ຮັບຮູ້. ຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກທັງໝົດ ແລະ ບັນດາຜູ້ຈັດການຕ້ອງພິຈາ ລະນາເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວອາດເກີດ ຂຶ້ນ ແລະ ຕ້ອງມີການກຽມພ້ອມເພື່ອແກ້ໄຂ.

ເມື່ອບັນຫາດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ ແລະ ບັນດາຜູ້ຈັດການ ຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນເຖິງຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ສຳລັບການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ ໂດຍອີງຕາມແນວທາງປະຕິບັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ ແລະ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນພື້ນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງການເກັບກູ້ແບບຄົບ ຖ້ວນ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ບໍ່ປະກົດຫຼັກຖານວ່າມີການຕົກຄ້າງຂອງ ລບຕ.

7.5. ການປະັດງານກັບກູ້ລະເບີດທີ່ເນື້ອທີ່ດິນຕໍ່ກັນກັບເນື້ອທີ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ແລ້ວ

ອົງການປະຕິບັດງານທີ່ດຳເນີນການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນເນື້ອທີ່ໆ ຕິດກັນກັບເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ນຳໃຊ້ຕ້ອງມີການກຳນົດຂອບເຂດສັດເຈນ ແລະ ຈະແຈ້ງລະຫວ່າງສອງເນື້ອທີ່ດິນ. ໃນການປະຕິບັດວຽກອັນ ໃຫມ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຂະບວນການດຳເນີນການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນ ທັງສອງເນື້ອທີ່ໆເຊື່ອມຕໍ່ກັນນັ້ນ ບໍ່ມີການລົງລື່ມວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ເກັບກູ້ໃນຈຸດໃດໜຶ່ງ.

ຖ້າວ່າບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ກ່ຽວກັບບາງຕຳແໜ່ງຂອງເຂດແດນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້; ໃນການປະຕິ ບັດວຽກໃໝ່ໃຫ້ມີການຈັດແບ່ງເຂດແດນຕາມຂະໜາດໃຫ້ເໝາະສົມຕາມເນື້ອທີ່ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຂະ ບວນການດຳເນີນການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນ ລະຫວ່າງທັງສອງເນື້ອທີ່ໆເຊື່ອມຕໍ່ກັນນັ້ນ ບໍ່ມີການລົງລື່ມ. ທຸກໆຜົນສຳ ເລັດຂອງການເກັບກູ້ ລບຕ ທີ່ວຽກໃໝ່ໃຫ້ສະແດງເຂດແດນໃນໜ້າວຽກທີ່ດຳເນີນນັ້ນເປັນເຂດຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອ ສະດວກໃນການນຳມາ ນຳໃຊ້.

ກຳນົດຂໍ້ 7.5 ນີ້ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບພາກສ່ວນບໍລິສັດທີ່ບໍລິການເກັບກູ້ ລບຕໃນ ສປປ ລາວ; ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເປັນບໍລິສັດທີ່ມີອົງການຈັດຕັ້ງເກັບກູ້ ລບຕ ໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນໃນແນວຄວາມຄິດນີ້ ເພື່ອ ຫລີກລ້ຽງຊ່ອງວາງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງສອງພື້ນທີ່ໆກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ.

8. ການເຄື່ອນໄຫວໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດກ່ອນການເກັບກູ້

ສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ພະນັກງານເກັບກູ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວໄປມາໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ໆຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດກ່ອນຈະດຳເນີນການເກັບກູ້ໄດ້. ນອກຈາກ ນັ້ນ ຍັງອະນຸຍາດໃຫ້ປັກໝາຍເຂດແດນອອ້ມຮອບສະໜາມ ແລະ ຕັດກິ່ງໄມ້ໃບຫຍ້າໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການ ອະນຸຍາດຄືດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້.

- ກ. ມີການຢັ້ງຢືນວ່າ ບໍ່ມີອັນຕະລາຍໃດໜຶ່ງທີ່ຈະເປັນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ເຊັ່ນ: ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ແຮ້ວລະເບີດ ຫຼື ລະເບີດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍສູງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ການຢັ້ງຢືນນີ້ອາດຈະໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ, ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.
- ຂ. ພະນັກງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງກວດກາພື້ນທີ່ດິນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນເອງໃນເວລາທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ຢຽບ ຫຼື ລົບກວນ ລບຕ ໃດໜຶ່ງທີ່ມີຢູ່ເທິງໜ້າດິນ.
- ຄ. ບໍ່ໃຫ້ຊຸດ ຫຼື ຕອກຫຼັກລົງໃສ່ດິນ ຖ້າບໍ່ໄດ້ກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະ ແລະ ຢັ້ງຢືນວ່າມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ.

9. ຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ

ມີບາງຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ ລບຕ ໃດໜຶ່ງ. ຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວມີຄື: ມີພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີຄຸນວຸດທິເໝາະສົມສຳລັບປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້, ມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ, ມີລະບົບສື່ສານທີ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ຢູ່ສະໜາມ, ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ຈຳເປັນສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນ ກໍ່ໃຫ້ຕັ້ງສະໜາມເກັບກູ້ໃຫ້ເໝາະສົມ. ລາຍລະອຽດຂອງຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນມີດັ່ງນີ້.

9.1. ການຝຶກອົບຮົມ

ພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ດຳເນີນການເກັບກູ້ ລບຕ ຫຼື ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ມີຄຸນວຸດທິ ແລະ ປະສົບການເໝາະສົມກັບໜ້າວຽກທີ່ຈະປະຕິບັດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງ ບົດທີ 3 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ.

9.2. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ

ທຸກການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ບົດທີ 16 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້ ຊຶ່ງຕ້ອງມີການກະກຽມກ່ອນ ຫຼື ໃຫ້ມີກຽມພ້ອມຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດລວມທັງ ການສ້າງ, ເກັບຮັກສາ ແລະ ຝຶກຊ້ອມແຜນຕອບສະໜອງແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດນຳ.

9.3. ການສື່ສານ

ການສື່ສານທາງວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ບົດທີ 17 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສື່ສານ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກູ້. ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ ຖ້າການສື່ສານທາງວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບຫາກບໍ່ມີ ຫຼື ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດ.

9.4. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຕ້ອງໃຫ້ມີກຽມພ້ອມໄວ້ຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ນຳໃຊ້ ໃນການປະຕິບັດວຽກສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ໃນພື້ນທີ່ມີອັນຕະລາຍໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າ ວຽກ.

9.5. ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ

ລາຍລະອຽດຂໍ້ກຳນົດໃນການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າ ດ້ວຍ ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້.

10. ກິດຈະວັດປະຈຳວັນ

ໃນບາງກໍລະນີທີ່ການເກັບກູ້ຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດສຳເລັດໂດຍໄວ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມກົດດັນໃຫ້ແກ່ອົງການ ແລະ ພະ ນັກງານທີ່ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ເພື່ອໃຫ້ເກັບກູ້ສຳເລັດໂດຍໄວ. ການກົດດັນຄັ້ງກ່າວກໍເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້, ແຕ່ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການຄວບຄຸມບັນຊາ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາບັນຫາ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເກັບກູ້ລະເບີດດຳເນີນໄປຢ່າງປອດໄພເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຄັ້ງກ່າວ, ທຸກອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງປະຕິບັດກິດຈະວັດປະຈຳວັນດັ່ງລຸ່ມນີ້.

10.1. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ

ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດ (ກວດຊອກຫາ ແລະ ຊຸດຈຶ້ມຫາ ລບຕ) ຈະບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດວຽກເກີນ ກວ່າ 10 ຊົ່ວໂມງ ໃນແຕ່ລະມື້ຂອງການເຮັດວຽກ ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຮັດວຽກເກັບກູ້ລະເບີດໂຕຈິງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 8 ຊົ່ວໂມງ ໃນແຕ່ລະວັນ ໂດຍບໍ່ນັບເວລາພັກຜ່ອນ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 10.1.3 ລຸ່ມນີ້. ສຳລັບຈຸດປະ ສົງຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ການປະຕິບັດງານໃນ 10 ຊົ່ວໂມງນັ້ນລວມທັງ ເວລາເດີນທາງໄປແລະກັບ ຈາກສະໜາມເກັບກູ້, ການທົດລອງ ແລະ ປົວລະບັດຮັກສາອຸປະກອນປະຕິບັດງານ, ເວລາພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງ ແລະ ເວລາພັກວຽກໃນແຕ່ລະຊົ່ວໂມງ.

ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກໃນສະໜາມເກັບກູ້ ລວມທັງຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ພັກຜ່ອນ 10 ນາທີ ໃນທຸກໆ 50 ນາທີໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້.

ຖ້າອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຫາກນຳໃຊ້ລະບົບການເກັບກູ້ແບບ 2 ຄົນ ໂດຍຜູ້ໜຶ່ງພັກຜ່ອນ ສ່ວນອີກຜູ້ໜຶ່ງສືບຕໍ່ປະ ຕິບັດວຽກສືບປ່ຽນກັນເລື້ອຍໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ການພັກຕາມຜຽນວຽກນີ້ອາດຈະຊົດເຊີຍເວລາໃນການພັກຜ່ອນ ແລະ ພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງຂອງພະນັກງານເລີຍ.

10.1.1. ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ

ໃນການກຳນົດຕາລາງວຽກປະຈຳວັນ ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງຄຳນຶງ ເຖິງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ (ໂຮງໝໍ) ຫຼື ການບໍລິການຕ່າງໆ (ການບໍລິການຂົນສົ່ງ ເຊັ່ນ: ບັກຂ້າມນ້ຳ) ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນຕໍ່ແຜນການຕອບສະໜອງແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ. ການເກັບກູ້ລະເບີດ ລວມທັງໜ້າວຽກທຳລາຍ ຈະບໍ່ໃຫ້ດຳເນີນເກີນເວລາທີ່ມີການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນ. ໃນການພິຈາລະນາກໍ ຄວນຄຳນຶງເຖິງເວລາທີ່ຈະໃຊ້ສຳລັບເດີນທາງນຳ.

10.1.2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ແຜນຮອງຮັບໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ຕ້ອງມີຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກຄືກັບໜ່ວຍເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ແລະ ສຳນັກງານໃຫຍ່ຕ້ອງມີພະນັກງານປະຈຳການນັບແຕ່ເວລາທີ່ໜ່ວຍເກັບກູ້ເດີນທາງອອກໄປໃນຕອນເຊົ້າ ຈົນກະທັ້ງກັບຄືນມາໃນເວລາໝົດຊົ່ວໂມງປະຕິບັດວຽກງານໃນແຕ່ລະວັນ. ການສະໜັບສະໜູນນີ້ລວມທັງຕ້ອງມີລະບົບສື່ສານທີ່ຈຳເປັນທີ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ໃນເວລາທີ່ໜ່ວຍປະຕິບັດງານກຳລັງປະຕິບັດງານ ຫຼື ເວລາເດີນທາງໄປ ແລະ ກັບຈາກສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

10.1.3. ກໍລະນີຍົກເວັ້ນສຳລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ອາດຈະມີບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຖ້າຢຸດວຽກໃນຂະນະນັ້ນ ຫຼື ຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານຖ້າຢຸດວຽກໃນຕອນນັ້ນແລ້ວກັບມາຊ້ຳວຽກທີ່ຍັງຄົງຄ້າງພຽງເລັກນ້ອຍໃນວັນຕໍ່ມາ. ກໍລະນີຄືດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຍອມຮັບໄດ້ທີ່ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ອາດຈະຕ້ອງເຮັດວຽກເກີນເວລາທີ່ກຳນົດສຳລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ.

10.2. ວັນພັກຕ່າງໆ

ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ ຕ້ອງມີວັນພັກຢ່າງໜ້ອຍ 1 ວັນ ໃນທຸກໆ 6 ວັນ ທີ່ປະຕິບັດວຽກຕົວຈິງ.

10.3. ຕາຕະລາງເຮັດວຽກ

ການກຳນົດຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກທີ່ກຳນົດໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ໂດຍໃຫ້ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂລຸ່ມນີ້:

- ກ. ເງື່ອນໄຂຂອງໜ້າວຽກ ລວມທັງສະພາບອາກາດ ຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ໃນແຕ່ລະວັນ.
- ຂ. ວິທີການເກັບກູ້ ແລະ ລະບຽບການທີ່ນຳໃຊ້.
- ຄ. ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະໃດໜຶ່ງຂອງໜ້າວຽກ.
- ງ. ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ: ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ ແລະ ການສື່ສານ.

11. ຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້

ຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ທີ່ອ້າງອີງໃນບົດນີ້ ແມ່ນສຳລັບໜ້າວຽກ:

- ກ. ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການສຳຫຼວດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 6 ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ.
- ຂ. ການເກັບກູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະຕິບັດ ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການສຳຫຼວດ ກ່ອນທີ່ການຕັດສິນໃຈໃດໆ ຈະເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ.

ໝາຍເຫດ: ການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ ແມ່ນການເກັບກູ້ທີ່ທຸກໆຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການເກັບກູ້ຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ຊຶ່ງນີ້ໝາຍຄວາມວ່າເນື້ອທີ່ທັງໝົດທີ່ກຳນົດໃຫ້ມີການເກັບກູ້ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ໃຫ້ສຳເລັດໃນລະດັບຄວາມເລິກ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ກຳນົດໃນການເກັບກູ້.

ຂໍ້ກຳນົດໃນການເກັບກູ້ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ນີ້ຈະບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ກັບພື້ນທີ່ຂອງດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ສຳເລັດ
ບການເກັບກູ້ ແຕ່ສຳລັບການອະນຸມັດໃຫ້ນຳໃຊ້ ໂດຍອີງຕາມການປະຕິບັດເພື່ອອະນຸມັດເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ
ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ.
ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ສາມາດມອບພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງ
ພາຍຫຼັງການສຳຫຼວດຢ່າງລະອຽດ ແລະ ປະເມີນຜົນວ່າຄວາມສ່ຽງຈາກ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່
ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມຈຸດປະສົງ.

ການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນຄວນຈະປະຕິບັດໃນກະລະນີທີ່ພື້ນທີ່ບໍ່ມີຄວາມປອດໄພສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້
ເນື່ອງຈາກ ປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງ ລບຕ ທີ່ຕົກຄ້າງ.

ຂໍ້ກຳນົດຂອງການເກັບກູ້ ລວມເຖິງການກຳນົດທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງເຊັ່ນ ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້, ພື້ນທີ່ຈະ
ຖືກເກັບກູ້ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກຄວນຈະກຳນົດຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງການເກັບກູ້ໃຫ້ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້
ເນື້ອທີ່ດິນ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກບໍ່ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງການເກັບກູ້ໃຫ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມ
ເລິກມາດຕະຖານຂອງການເກັບກູ້ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ ທີ່ກຳນົດໃນບົດນີ້ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງ
ຊາດແທນ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ມີການດຳເນີນວຽກງານເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນຈະຕ້ອງສ້າງວິທີການ ແລະ ລະບົບໃນການເກັບ
ກູ້ຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພື້ນທີ່ດິນທີ່ຈະເກັບກູ້ຖືກເກັບກູ້ໄດ້ຕາມລະດັບຄວາມເລິກທີ່ກຳນົດ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່
ຕ້ອງການ. ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ ພວກເຂົາ
ຄວນຢຸດການປະຕິບັດງານ ແລ້ວລາຍງານບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດສັນວຽກຊາບໂດຍໄວ.

11.1. ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້

ການກຳນົດຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ ແມ່ນອີງໃສ່ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ປະເພດຂອງ ລບຕ
ທີ່ອາດຈະພົບ. ໃນບາງກໍລະນີອາດຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້ຢູ່ເທິງໜ້າດິນເທົ່ານັ້ນ. ໃນສະໜາມເກັບກູ້ໜຶ່ງອາດຈະ
ກຳນົດຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ສຳລັບແຕ່ລະເນື້ອທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ສຳລັບການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ໃຫ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມເລິກມາດຕະຖານ
ເຂົ້າໃນການເກັບກູ້ເລີຍ. ຄວາມເລິກມາດຕະຖານຂອງການເກັບກູ້ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນ 25 ຊັງຕີແມັດ.

ໝາຍເຫດ: ຄວາມເລິກມາດຕະຖານແມ່ນອີງໃສ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໂດຍທົ່ວໄປພາຍຫຼັງເກັບກູ້ແລ້ວ ເຊັ່ນ ການບູກເຂົ້າ. ຄວາມເລິກແມ່ນ
ອີງໃສ່ການຄາດຄະເນຄວາມສາມາດສູງສຸດທີ່ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ຊຸດ ຫຼື ໄຖສາມາດຊຸດ ຫຼື ໄຖເລິກລົງໄປໃນດິນໄດ້.

11.2. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້

ການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະພິຈາລະນາສະເພາະເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະມີການນຳໃຊ້ພາຍໃນ 6 ເດືອນພາຍ
ຫຼັງສຳເລັດການເກັບກູ້ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 7.3 ຂ້າງເທິງ). ຖ້າຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ສະນັ້ນ ພື້ນທີ່ດິນດັ່ງ
ກ່າວກໍຄວນສາມາດກຳນົດຂອບເຂດໄດ້. ການກຳນົດຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນບ່ອນທີ່ຈະເກັບກູ້ ຄວນກຳນົດໃນລະ
ຫວ່າງຂັ້ນຕອນຈັດສັນໜ້າວຽກ.

ໃນຂໍ້ 7.3 ຂ້າງເທິງໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ ທຸກໜ້າວຽກການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ດິນຈະຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຂະບວນການສຳຫຼວດທີ່ໄດ້ກຳນົດກຳໄວ້ໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ບົດທີ 6 ວ່າດ້ວຍ ການສຳຫຼວດ. ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການນີ້ ພື້ນທີ່ດິນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ກຳນົດໃນສຳລັບການເກັບກູ້ ອາດມີການປ່ຽນແປງເມື່ອມີການເກັບກູ້ພື້ນທີ່ພຽງສ່ວນໜ້ອຍ ຫຼື ໃນບາງກໍລະນີພື້ນທີ່ດິນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການເກັບກູ້ເລີຍ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ວ່າພື້ນທີ່ດິນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ກຳນົດໃຫ້ມີການເກັບກູ້ແມ່ນໄດ້ຜ່ານການປະຕິບັດໂດຍຂະບວນອື່ນໆ ແລະ ຖືກອະນຸມັດໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ມີຄວາມປອດໄພສຳລັບການນຳໃຊ້.

11.3. ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້

ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ຂໍ້ 11 ຂ້າງເທິງວ່າ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ແມ່ນ ນຳໃຊ້ເມື່ອມີການປະຕິບັດການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ລວມມີ:

- ກ. ລູກລະເບີດທຸກໜ່ວຍ ທີ່ມີຂະໜາດເທົ່າກັບ ຫຼື ໃຫຍ່ກວ່າ ບົມບີ 26 ເຄິ່ງໜ່ວຍ ຈະຕ້ອງຖືກເກັບກູ້ອອກຈາກພື້ນດິນໃນລະດັບຄວາມເລິກທີ່ກຳນົດ ໃນເນື້ອທີ່ຈະທຳການເກັບກູ້.
- ຂ. ລະເບີດອື່ນທຸກປະເພດທີ່ນ້ອຍກວ່າ ບົມບີ 26 ເຄິ່ງໜ່ວຍ ລວມທັງສະນວນຂອງ ລບຕ ທີ່ຍັງມີອັນຕະລາຍທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງເກັບກູ້ອອກຈາກເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ໝົດ.

ທຸກສັນຍານທີ່ເຄື່ອງກວດຈັບໄດ້ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກວດສອບທົ່ວທັງຂອບເຂດທີ່ມີສັນຍານ ບໍ່ວ່າຈະເລິກພຽງໃດກໍ່ຕາມ, ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສັນຍານດັ່ງກ່າວ ບໍ່ແມ່ນສັນຍານທີ່ເກີດຈາກ ລບຕ.

ໝາຍເຫດ: ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ເຫັນວ່າ ບົມບີ 26 ເຄິ່ງໜ່ວຍ ລວມທັງສະນວນຂອງ ລບຕ ເປັນ “ລະເບີດເປົ້າໝາຍຕ່ຳສຸດ” ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍ ຕໍ່ຄົນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກ ອາດຈະກຳນົດຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ ທີ່ເຂັ້ມງວດກວ່າຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງກໍ່ໄດ້.

ຖ້າຫາກພົບເຫັນ ລບຕ ທີ່ມີຂະໜາດເທົ່າກັນ ຫຼື ໃຫຍ່ກວ່າ ບົມບີ 26 ເຄິ່ງໜ່ວຍໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ແລະ ປະເພດຂອງ ລບຕ ນັ້ນເປັນທີ່ຮູ້ ຫຼື ສົງໄສວ່າ ເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດທີ່ກຳລັງນຳໃຊ້ຢູ່ໃນຂະນະເວລານັ້ນ, ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງໄດ້ທົບທວນເຖິງລະບຽບການ ແລະ ວິທີການເກັບກູ້ຂອງຕົນສຳລັບສະໜາມໂດຍສະເພາະ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບຽບການ ແລະ ວິທີການ ທີ່ໄດ້ຮັບການທົບທວນແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ນີ້ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດໄດ້ຖືກນຳໃຊ້

12. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ

ໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພທີ່ກຳນົດໃນຫົວຂໍ້ນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກເກັບກູ້ໃນພື້ນທີ່ດິນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພນີ້ ແມ່ນບໍ່ລວມເອົາໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພສຳລັບພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກທຳລາຍ. ໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພສຳລັບການທຳລາຍລະເບີດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”

ສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດການຄົ້ນຫາ ແລະ ຊຸດຊອກຫາ ລບຕ ປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ປະຕິບັດຄົນດຽວ ຊຶ່ງພະນັກງານຜູ້ໜຶ່ງເຮັດໜ້າທີ່ທັງກວດ ແລະ ຊຸດໄປພ້ອມກັນ.

ຂ. ປະຕິບັດເປັນຄະນະສອງຄົນ ຊຶ່ງຜູ້ໜຶ່ງເປັນຜູ້ກວດ ແລະ ຜູ້ທີສອງເປັນຜູ້ຊຸດ.

ໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພຕໍ່າສຸດທີ່ນໍາໃຊ້ລະຫວ່າງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດຄົນດຽວ (ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ ກ) ຫຼື ນັກວິຊາການເກັບກູ້ທີ່ເຮັດວຽກເປັນຄະນະ 2 ຄົນ (ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ ຂ) ແລະ ພະນັກງານຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ ແມ່ນ 10 ແມັດ.

ເມື່ອພົບ ລບຕ ຢູ່ສະໜາມ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ຈະເຂົ້າໄປກວດກາ ແລະ ອາດຈະປັບໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພຕາມຄວາມໝາະສົມ ໂດຍພິຈາລະນາຈາກຊະນິດ ແລະ ມາດຕະການທີ່ຈະປະຕິບັດກັບລະເບີດທີ່ພົບເຫັນ.

ໃນການປະຕິບັດການເກັບກູ້ ທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດການຊອກຄົ້ນພຽງຢ່າງດຽວບໍ່ວ່າຈະໂດຍອຸປະກອນກວດໂລຫະ ຫຼື ຊອກຄົ້ນຫາດ້ວຍຕາເປົ່າ ແມ່ນບໍ່ມີໄລຍະຫ່າງຄວາມປອດໄພສຳລັບການປະຕິບັດງານໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ.

ເມື່ອການເກັບກູ້ລະເບີດມີຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານຫຼາຍກວ່າສອງຄົນ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ກໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ພະນັກງານຫຼາຍກວ່າສອງຄົນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດໜ້າວຽກໄດ້ ແຕ່ກໍ່ໃຫ້ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ພະນັກງານຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ.

13. ການພົບກັບລະເບີດຝັງດິນໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ ລບຕ

ມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຖ້າພົບກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ລບຕ ຄື ຕ້ອງຢຸດການປະຕິບັດງານໃນທັນທີ ແລະ ໃຫ້ຖອນຄະນະປະຕິບັດງານອອກໄປຢູ່ສະຖານທີ່ໆແນ່ໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພ. ຈາກນັ້ນຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ຄວນປະເມີນສະຖານະການ ແລະ ສືບສວນເບິ່ງວ່າ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ພົບເປັນກັບລະເບີດຝັງດິນສະເພາະໜ່ວຍດຽວ ຫຼື ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ຖ້າປະເມີນວ່າ ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ພົບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ, ການປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຢຸດ ແລະ ລາຍງານສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກຊາບ.

ອີງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຕ້ອງລາຍງານລາຍລະອຽດຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນໃຫ້ ຄຊກລ ໂດຍນຳໃຊ້ຮ່າງ “ບົດລາຍງານພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ”.

14. ວິທີການ ແລະ ລະບຽບການຂອງການເກັບກູ້

ອີງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ພື້ນດິນ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ວິທີການ, ລະບຽບການ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ສາມາດເກັບກູ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຄວາມເລິກທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກກຳນົດໃຫ້ຢ່າງປອດໄພ. ວິທີການ ແລະ ລະບຽບການໃນການເກັບກູ້ ທີ່ອີງການເກັບກູ້ລະເບີດໄດ້ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຂຶ້ນ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ເນື້ອທີ່ທັງໝົດ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ມີການເກັບກູ້ແບບຄົບຖ້ວນ (ລວມທັງ ການເກັບກູ້ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການສຳຫຼວດ ພ້ອມທັງພື້ນທີ່ດິນຕອນໃດໜຶ່ງຖືກຂ້າມໄປ.
- ຂ. ຖ້າມີຕົ້ນໄມ້-ຫຍ້າ ທີ່ກະທົບຕໍ່ການເກັບກູ້ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດການຕັດກົ່ງໄມ້-ຫຍ້າ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການຕັດ ແລະ ຂົນຍ້າຍຫຍ້າທີ່ຕັດຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງປອດໄພ. ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງດຳເນີນກ່ອນຈະມີການກວດ ຫຼື ຊຸດຊອກຫາ ລບຕ.

- ຄ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະເຂົ້າໃນການກວດກູ້ ກໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດວິທີການກວດທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພື້ນທີ່ດິນທັງໝົດໄດ້ຖືກກວດກາຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ລວມທັງ ວິທີກຳໜົດຈຸດເປົ້າໝາຍຂອງວັດຖຸທີ່ເຄື່ອງກວດຈັບສັນຍານໄດ້ພ້ອມ.
- ງ. ວິທີການຂຸດຊອກຫາວັດຖຸທີ່ກວດພົບໂດຍເຄື່ອງກວດໂລຫະ ຫຼື ການກວດຊອກຫາດ້ວຍຕາເປົ່າ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ການຂຸດ ແລະ ເປີດເບີຍວັດຖຸທີ່ກວດພົບ ປະຕິບັດໃນລັກສະນະທີ່ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ ວັດຖຸຖືກລົບກວນ ຫຼື ຖືກກະທົບໃນເວລາດຳເນີນການຂຸດຫາ.
- ຈ. ວິທີການຂຸດຊອກຫາວັດຖຸທີ່ກວດພົບໂດຍເຄື່ອງກວດໂລຫະ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາໃນຂອບເຂດສູງສຸດໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມເລິກເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ສູງສັນຍານທີ່ໄດ້ຮັບແມ່ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກ ລບຕ, ຖ້າຫາກໂລຫະທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກຈາກພື້ນດິນແລ້ວ ຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະກວດຈຸດດັ່ງກ່າວອີກເທື່ອໜຶ່ງເພື່ອຊອກຫາສ່ວນປະກອບອື່ນໆຂອງ ລບຕ.
- ສ. ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນເວລາພົບ ລບຕ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວໃຫ້ລວມມີ
 - (1) ວິທີການປັກໝາຍ ລບຕ ທີ່ກວດພົບ.
 - (2) ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະຕິບັດໃດໜຶ່ງເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ ລບຕ ສຳພັດກັບສະພາບອາກາດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ.
 - (3) ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ອາດລວມເຖິງ ການປິດຮ່ອມເກັບກູ້ ຫຼື ຊ່ອງເກັບກູ້ ຈົນກວ່າລະເບີດຈະຖືກທຳລາຍ.
- ຊ. ມາດຕະການໃນການພິສູດ ແລະ ທຳລາຍ ລບຕ ທີ່ກວດພົບ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ລວມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສະເພາະໃນການພິສູດໃນພື້ນທີ່ຈຳເປັນ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ທຳລາຍ ລບຕ ທີ່ພົບ. ເມື່ອຍ້າຍລບຕ ອອກແລ້ວ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະກວດຄືນອີກ.
- ຢ. ວິທີການໝາຍຮ່ອມ ຫຼື ຊ່ອງເກັບກູ້ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການເກັບກູ້. ລະບົບການປັກໝາຍຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງຖືກຫຼົງລືມ, ໂດຍສະເພາະໃນເວລາພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງ, ພັກຍາມຄຳຄືນ ຫຼື ໃນເວລາປ່ຽນຜຽນວຽກລະຫວ່າງພະນັກງານ.
- ດ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຄື່ອງກວດໂລຫະບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນດ້ວຍມື (ໂດຍບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດ) ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຂຸດທີ່ຮັບປະກັນໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ ແລະ ລະເບີດເປົ້າໝາຍທັງໝົດຈະຕ້ອງກວດພົບ ແລະ ເກັບກູ້ອອກດ້ວຍຄວາມປອດໄພ.
- ຕ. ວິທີການເກັບກູ້ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີການກວດເລື່ອມກັນຢ່າງເໝາະສົມ ລະຫວ່າງຮ່ອມ ຫຼື ຊ່ອງເກັບກູ້ທີ່ຕິດກັນ ໂດຍອີງໃສ່ເຕັກໂນໂລຊີ (technology) ແລະ ວິທີການເກັບກູ້ທີ່ນຳໃຊ້.
- ຖ. ໃນລະບົບການເກັບກູ້ໃຫ້ລວມມີມາດຕະການທີ່ຈະປະຕິບັດ ໃນເວລາທີ່ນັກວິຊາການເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດແບບຄົນດຽວ ຫຼື ປະຕິບັດແບບເປັນຄະນະ 2 ຄົນ ອອກຈາກສະໜາມເກັບກູ້ໃນເວລາພັກຜ່ອນ ແລະ ເວລາທີ່ພວກເຂົາກັບເຂົ້າມາສືບຕໍ່ວຽກເກັບກູ້ຄືນອີກ.

14.1. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດລະເບີດ

ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດລະເບີດ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ພະນັກງານເກັບກູ້ສາມາດໄດ້ຮັບສັນຍານຮູບພາບ ແລະ ສຽງທີ່ມາຈາກເຄື່ອງກວດນັ້ນ ໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງບໍ່ວ່າສະພາບໃນສະໜາມເກັບກູ້ຈະເປັນແບບໃດ (ລົມ, ແສງສີ ຫຼື ສຽງລົບກວນຈາກດ້ານນອກ). ຖ້າຫາກພະນັກງານເກັບກູ້ບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສັນຍານຢ່າງຈະແຈ້ງຈາກເຄື່ອງກວດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປັບຄ່າເຄື່ອງກວດຄືນ(ພາຍໃນຂອບເຂດຈຳກັດທີ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້) ຫຼື ຄວນຈະເລື່ອນການໃຊ້ງານເຄື່ອງກວດຈົນກວ່າ ສະພາບສະໜາມຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.

14.2. ລະບຽບການມອບຮັບວຽກທີ່ປະຕິບັດແບບສອງຄືນ

ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ການເກັບກູ້ແບບສອງຄືນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລາຍລະອຽດຄວາມຮັບຜິດຊອບສະເພາະຂອງນັກເກັບກູ້ແຕ່ລະຄືນ ແລະ ກຳນົດລະບຽບໃນການມອບຮັບວຽກລະຫວ່າງຜູ້ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ທັງສອງຄືນ.

14.3. ກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ

ຖ້າຈຳເປັນ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສ້າງວິທີການປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຮັບມືກັບເຫດການທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ ລບຕ. ກໍລະນີເຫຼົ່ານີ້ມີຄື:

- ກ. ການເກັບກູ້ລະເບີດໃນບໍລິເວນທີ່ມີສາຍລວດຢັ່ງຢາຍຢູ່.
- ຂ. ການການເກັບກູ້ລະເບີດໄກ້ກັບຕຶກອາຄານ, ຮົ່ວໝາມໝາກຈັບ ແລະ ໂຄງສ້າງອື່ນໆທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ.
- ຄ. ການເກັບກູ້ລະເບີດໃນພື້ນທີ່ມີກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່.
- ງ. ການປະຕິບັດກັບອຸປະສັກຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ ຊຶ່ງລວມມີ:
 - (1) ຄ້າຍເກົ່າຂອງທະຫານທີ່ເປັນຖານທີ່ໝັ້ນປ້ອງກັນ.
 - (2) ລົດຮ້າງ/ລົດທີ່ເກົ່າແກ່ເປ່ເພ.
 - (3) ມີສາຍລວດຢັ່ງຢາຍໄປທົ່ວ.
 - (4) ມີສາຍນ້ຳ, ໜອງ ຫຼື ນ້ຳສ້າງ.
 - (5) ຕຶກອາຄານຮ້າງ ຫຼື ຊາກສະຫຼັກຫັກພັງຂອງຕຶກອາຄານ.
 - (6) ກອງເສດກິ່ງ ຫຼື ງ່າໄມ້.
 - (7) ຮັງແມງໄມ, ໂພນປວກ.
 - (8) ເຂດປ່າຊ້າ.

ໃນເວລາອົງການເກັບກູ້ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ປະເຊີນກັບກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນມາດຕະຖານ ທີ່ຕົນບໍ່ສາມາດຈັດການໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ແມ່ນໃຫ້ລາຍງານບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດສັນວຽກຊາບ.

14.4. ການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການບັນທຶກ

ໃນລະບຽບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແມ່ນໃຫ້ລວມມີລະບົບບັນທຶກທີ່ຊັດເຈນ ໂດຍການປັກໝາຍ, ການວັດແທກ ແລະ ນຳໃຊ້ແຜນວາດມາດຕາສ່ວນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ແລະ ປະເພດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ.

14.5. ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ (SOP)

ທຸກວິທີການເກັບກູ້ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ. ຊຶ່ງມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກ ຄຊກລ ໃນ ລະຫວ່າງຂະບວນການພິຈາລະນາໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ.

15. ການທຳລາຍລະເບີດ

ລະເບີດທຸກໜ່ວຍທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດ ໂດຍອົງການເກັບກູ້ທີ່ດຳເນີນການເກັບກູ້ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”.

ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ ລະເບີດທີ່ພົບຄວນຈະຖືກທຳລາຍໃນແຕ່ລະວັນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ບາງກໍລະນີກໍບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເຊັ່ນ: ລະເບີດທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ. ລບຕ ທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການອາດຈະໝາຍໄວ້ ແລະ ທຳລາຍໃນວັນຕໍ່ມາ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງ ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສຳຫຼວດ”.

ລບຕ ທີ່ພົບໃນສະໜາມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍຖິ້ມໃຫ້ໝົດ ຫ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ປະລະເບີດທີ່ກວດພົບໄວ້ໂດຍບໍ່ທຳລາຍ.

ການທຳລາຍ ລບຕ ຢູ່ໃນ ຫຼື ໄກ້ກັບສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະຄວນຄຳນຶງເຖິງມາດຕະການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສະເກັດທີ່ເກີດຈາກການທຳລາຍ ໄປຕົກຄ້າງໃສ່ສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍ.

ຖ້າ ລບຕ ທີ່ພົບທາກເກີນລະດັບອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ ແມ່ນໃຫ້ລາຍງານໃຫ້ຜູ້ຈັດສັນວຽກຊາບ ແລະ ສະເໜີຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການທຳລາຍລະເບີດທີ່ພົບນັ້ນ.

16. ການທົດສອບເຄື່ອງກວດໂລຫະ

ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ເຄື່ອງກວດໂລຫະຈະຕ້ອງໄດ້ທົດສອບທຸກຄັ້ງໃນເວລາທີ່ເຄື່ອງກວດຖືກເປີດຂຶ້ນ ແລະ ໃນເວລາທີ່ຜູ້ປະຕິບັດງານຄົນໃໝ່ມາຮັບຜິດຊອບນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດນັ້ນ. ທັງນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເຄື່ອງໂລຫະຍັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຢູ່. ພ້ອມນັ້ນກໍຕ້ອງມີການທົດສອບຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃນເວລາປະຕິບັດງານເກັບກູ້.

ເຄື່ອງກວດໂລຫະມາດຕະຖານ ຈະຕ້ອງມີການທົດສອບຄວາມສາມາດໃນການກວດຈັບລູກລະເບີດເປົ້າໝາຍທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍສຸດ ໃນຄວາມເລິກມາດຕະຖານຂອງການເກັບກູ້ ໃນແຕ່ລະວັນກ່ອນທີ່ຈະມີການນຳໃຊ້. ການທົດສອບຈະປະຕິບັດກັບລູກລະເບີດເປົ້າໝາຍທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍສຸດທີ່ເປັນລະເບີດເປົ້າ ແລະ ຝັງໃນລະດັບຄວາມເລິກມາດຕະຖານຂອງການເກັບກູ້ຢູ່ ສປປ ລາວ (25 ຊັງຕີແມັດ). ການທົດສອບຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີສະພາບເງື່ອນໄຂດ້ານການຫຼັ່ງຫຼ່ຽນ ແລະ ອາກາດທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ພົບເຫັນໂດຍທົ່ວໄປໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການທົດສອບອາດ ຈະປະຕິບັດຢູ່ໃນ ‘ຊ່ອງ ທົດສອບ’ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນສະໜາມການເກັບກູ້ ຫຼື ທົດສອບດ້ວຍວິທີການອື່ນທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນຄວາມສາມາດໃນການກວດ ຂອງເຄື່ອງກວດໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ຂອງເຄື່ອງກວດລະເບີດຝັງດິນທີ່ຖືກນຳໃຊ້.

17. ອຸປະກອນຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ

ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ ຫຼື ນັກວິຊາການເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດງານເປັນຄູ່ (ວິທີການເກັບກູ້ທີ່ໃຊ້ສອງຄົນ) ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜອງອຸປະກອນທີ່ມີພຽງພໍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ອຸປະກອນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ປະຈຳວັນ, ເຄື່ອງມືອານາໄມ/ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຖົງສຳລັບໃສ່ອຸປະກອນ.

ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດຄວນມີອຸປະກອນຂອງຕົນສະເພາະ ແລະ ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ອຸປະກອນຮ່ວມກັນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ນຳໃຊ້ລະບົບເກັບກູ້ແບບເປັນຄູ່.

18. ການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານຄວາມກ້າວໜ້າຂອງການປະຕິບັດງານການເກັບກູ້ ລບຕ ໃນເດືອນທີ່ຜ່ານມາ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ບົດທີ 24 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ”. ໂດຍໃຫ້ນຳໃຊ້ຮ່າງ “ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳເດືອນ” ຊຶ່ງຈະສະແດງລາຍລະອຽດຂອງສິ່ງຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາໄວ້ໃນບົດລາຍງານ.

19. ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດສຳເລັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປະຕິບັດການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດພາຍຫຼັງສຳເລັດການເກັບກູ້ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສຳຫຼວດ”.

20. ເອກະສານປະຈຳສະໜາມເກັບກູ້

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາເອກະສານການປະຕິບັດງານທີ່ພົວພັນກັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ທີ່ຕົນກຳລັງປະຕິບັດຢູ່. ລາຍລະອຽດເອກະສານປະຈຳສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 24 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ”.

21. ຜູ້ຢັ້ງຢາມ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສ້າງລະບຽບສຳລັບຄຸ້ມຄອງແຂກທີ່ມາຢັ້ງຢາມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ. ໃນລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ລວມມີ:

ກ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງສະໜາມ. ເນື້ອໂນການລາຍງານຕໍ່ແຂກຢ່າງໜ້ອຍສຸດໃຫ້ປະກອບມີ:

- (1) ແຜນຜັງສະໜາມ.
- (2) ລະບົບການປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້.
- (3) ພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດແລ້ວ ແລະ ພື້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເກັບກູ້.
- (4) ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານຂອງແພດປະຈຳສະໜາມ.
- (5) ທີ່ຕັ້ງຂອງຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ.

ຂ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການສະໜັບສະໜູນລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ຊຶ່ງປະກອບມີຄື:

- (1) ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແຂກຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກໆຄຳແນະນຳ.
- (2) ຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້.
- (3) ຜູ້ຢັ້ງມຢາມຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕະຕ້ອງ ຫຼື ຈັບວັດຖຸໃດໜຶ່ງຢູ່ເທິງໜ້າດິນ.
- (4) ມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ໃນກໍລະນີເກີດເຫດການໃດໜຶ່ງຈາກການເກັບກູ້ລະເບີດ.

ຄ. ລະບຽບການອື່ນໆສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຜູ້ຢັ້ງມຢາມ ປະກອບມີຄື:

- (1) ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຢັ້ງມຢາມລົງລາຍເຊັນ ໃສ່ປຶ້ມບັນທຶກການຢັ້ງມຢາມສະໜາມ. ຊຶ່ງປຶ້ມດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານປະຈຳສະໜາມປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ.
- (2) ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຢັ້ງມຢາມສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໝວດເລືອດຂອງຕົນ. ບັນຫານີ້ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປຶ້ມບັນທຶກຕິດຕາມການຢັ້ງມຢາມສະໜາມ.
- (3) ຜູ້ຢັ້ງມຢາມຈະຕ້ອງຕິດຕາມຜູ້ພາທາງຕະຫຼອດເວລາທີ່ຢັ້ງມຢາມສະໜາມ.
- (4) ຈຳນວນຜູ້ຢັ້ງມຢາມສູງສຸດທີ່ສາມາດເຂົ້າໄປເບິ່ງສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.
- (5) ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຢັ້ງມຢາມຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດດົນເກີນໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ການປະຕິບັດງານຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້.
- (6) ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຢັ້ງມຢາມລົງລາຍເຊັນໃສ່ຮ່າງເອກະສານຊົດໃຊ້ຄ່າເສຍຫາຍ. ການປະຕິບັດເຊັນນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ຖ້າອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ມີປະກັນໄພສຳລັບບຸກຄົນທີ 3 .

ລະບຽບການທີ່ກຳນົດຂ້າງເທິງນີ້ ອາດຈະນຳມາດັດປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະໜາມເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ປະຕິບັດແບບເຄື່ອນຍ້າຍເລື້ອຍໆ, ແຕ່ວ່າທຸກຂໍ້ກຳນົດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ.

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານບົດນີ້ ຜູ້ຢັ້ງມຢາມສະໜາມໝາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນພະນັກງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ນັ້ນ.

ລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງຜູ້ຢັ້ງມຢາມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດນຳ.

ຕົວຢ່າງ ບົດລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮ່າງຊົດໃຊ້ຄ່າເສຍຫາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ກໍ ແລະ ຂໍ ຂອງບົດນີ້.

22. ການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຕາມທີ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດໄວ້ໃນ ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້”. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງສ້າງລະບົບການພົວປະສານງານກັບຊຸມຊົນ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນຈະປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ ແລະ ລາຍງານຫຍໍ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊາບກ່ຽວກັບວຽກງານເກັບກູ້ທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ສໍາລັບການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງເປັນໄລຍະເວລາດົນ ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດງານໃນສະໜາມ ດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຕະຫຼອດເວລາທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ສະໜາມນັ້ນ, ພ້ອມທັງຈັດໃຫ້ ມີການປະຊຸມຮ່ວມກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຢ່າງໜ້ອຍເດືອນລະເທື່ອ. ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຊາບຜົນສໍາເລັດຂອງການປະຕິບັດ ງານທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ແຈ້ງແຜນປະຕິບັດງານໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ປຶກສາຫາລືບັນຫາຕ່າງໆທີ່ອາດຈະ ເກີດຂຶ້ນ. ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມນີ້ ແມ່ນໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ນໍາເອກະສານປະຈໍາສະໜາມເກັບກູ້.

ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນແມ່ນໝາຍເຖິງຊຸມຊົນຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ເປັນຜູ້ຮຸ້ມຄອງເນື້ອທີ່ດິນ ບ່ອນທີ່ປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດ ຫຼື ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງກັບສະຖານທີ່ປະຕິບັດການ ເກັບກູ້ລະເບີດ.

ປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນດັ່ງທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂ້າງເທິງນັ້ນອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການປະຊຸມ ຫຼື ການ ບັນລະຍາຍຈຸປະສົງໂດຍຫຍໍ້ໃນຂະນະທີ່ມີການພົວພັນ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການປະສານງານຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນສາ ມາດທີ່ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍ່ຕ້ອງດໍາເນີນຜ່ານອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການປະສານງານ ເພື່ອ ການພົວພັນປະຊາກອນກັບອໍານາດການປົກຄອງຂອງແຕ່ລະບ້ານ.

ເອກກະສານຂ້ອນທ້າຍ ກ
ຕົວຢ່າງການສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ຄວາມປອດໄພ

1. ການຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ

ການສະຫຼຸບລາຍງານຫຍໍ້ສະພາບສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດໃຫ້ກວມເອົາບັນຫາລຸ່ມນີ້:

- ກ. ລາຍງານຫຍໍ້ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງພື້ນທີ່ຮອບໆສະໜາມເກັບກູ້ ລວມທັງຜົນກະທົບຂອງ ລບຕ ທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ບັນຫາອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ພົວພັນກັບປະຊາຊົນ ຫຼື ສັດລ້ຽງຄວນຈະລວມເຂົ້າໃນການລາຍງານນຳ.
- ຂ. ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນຫຼັງການເກັບກູ້, ລວມທັງລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ໃຫ້ທິນ ຫຼື ອົງການອື່ນໆທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໃນການປະຕິບັດງານ.
- ຄ. ແຜນປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ປະກອບມີ:
 - (1) ເນື້ອທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້.
 - (2) ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້.
 - (3) ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້.
 - (4) ວິທີການ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການເກັບກູ້.
 - (5) ໄລຍະເວລາສຳລັບປະຕິບັດໜ້າວຽກ.
- ງ. ສະພາບການປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ສະໜາມຈົນເຖິງປະຈຸບັນ ລວມມີ: ຈຳນວນວັນທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກ, ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດແລ້ວ, ລບຕ ທີ່ກວດພົບ, ຄາດຄະເນວັນທີ່ຈະປະຕິບັດສຳເລັດ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ປະສົບໃນໄລຍະປະຕິບັດງານ.
- ຈ. ແຜນຜັງສະໜາມເກັບກູ້ປະກອບມີ:
 - (1) ແຜນຜັງສະໜາມເກັບກູ້.
 - (2) ລະບົບປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້.
 - (3) ທີ່ຕັ້ງຮອມທາງເຂົ້າທີ່ປອດໄພ ຫຼື ທາງຮ່ອມທີ່ໃຊ້ເປັນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມ.
 - (4) ພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ລະເບີດແລ້ວ ແລະ ພື້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເກັບກູ້.
 - (5) ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານຂອງແພດປະຈຳສະໜາມ.
 - (6) ສະຖານທີ່ຕັ້ງວິດຖ່າຍ, ຫ້ອງນໍ້າ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ.

2. ສະຫຼຸບລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ

ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນລາຍລະອຽດຊຶ່ງອາດຈະກຳນົດໄວ້ໃນບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ.

ໃນລະຫວ່າງການຢັ້ງຢາມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ທ່ານຕ້ອງເຊື່ອຟັງ ແລະ ປະຕິບັດທຸກຄຳແນະນຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຫຼື ຜູ້ຕິດຕາມ ແນະນຳທ່ານ.

- ຂ. ທ່ານຕ້ອງຢູ່ກັບຜູ້ຕິດຕາມທ່ານຕະຫຼອດເວລາ. ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ໃນບໍລິເວນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດຕາມລຳພັງໃຈ.
- ຄ. ໃຫ້ທ່ານຢ່າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ຜູ້ຕິດຕາມບອກເທົ່ານັ້ນ.
- ງ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງວັດຖຸໃດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ.
- ຈ. ການສູບຢາອະນຸຍາດໃຫ້ສູບແຕ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ພັກຜ່ອນເທົ່ານັ້ນ.
- ສ. ໃນກໍລະນີມີອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ຕິດຕາມທ່ານ ຫຼື ຄຳແນະນຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.
- ຊ. ຖ້າທ່ານມີໂທລະສັບ ຫຼື ວິທະຍຸມີຖືຄວນມອດໄວ້ກ່ອນ.
- ນ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຢຸດການປະຕິບັດງານຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມລະບຽບການຂອງຄວາມປອດໄພ. ຂໍຄວາມກະລຸນາໃຫ້ທ່ານຮັກສາເວລາຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຊັກຖາມ ຫຼື ສິນທະນາກັນ ແມ່ນໃຫ້ທ່ານອອກມາຈາກສະໜາມເກັບກູ້ກ່ອນ. ຂໍຂອບໃຈ.

ເອກສານຊ້ອນທ້າຍ ຂໍ
ຕົວຢ່າງ ຄຳຢັ້ງຢືນປົກປ້ອງຂອງແຂກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມສະໜາມ

1. ຄຳແນະນຳຕໍ່ຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ລະເບີດ

ຜູ້ຢ້ຽມຢາມທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ເຂົ້າຢ້ຽມຢາມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະຕ້ອງຮັບຟັງການສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ບັນຫາຄວາມປອດໄພ. ພາຍຫຼັງຮັບຟັງການສະຫຼຸບຫຍໍ້ແລ້ວຜູ້ຢ້ຽມຢາມສະໜາມຈະຕ້ອງອ່ານ ຄຳຢັ້ງຢືນຂອງແຂກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມສະໜາມ ພ້ອມທັງຂຽນຂໍ້ມູນໃສ່ ແລະ ເຊັນໃສ່ຕາຕະລາງທີ່ສະແດງຢູ່ລຸ່ມນີ້. ຈາກນັ້ນ ຜູ້ຊີ້ນຳສະໜາມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງເຊັນໃສ່ສ່ວນທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ກ້ອງຕາຕະລາງ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າໄດ້ລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະພາບສະໜາມ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃຫ້ຜູ້ຢ້ຽມຢາມ ແລະ ເປັນພະຍານໃຫ້ກັບຜູ້ຢ້ຽມຢາມທີ່ໄດ້ເຊັນຮັບຮູ້ແລ້ວນັ້ນ. ໃນເວລາສິ້ນສຸດການຢ້ຽມຢາມ ຮ່າງການຢ້ຽມຢາມທີ່ເຮັດສຳເລັດແລ້ວນັ້ນ ຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ນຳເອກະສານປະຈຳສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ.

2. ຄຳໃຫ້ການສະລະສິດຂອງຜູ້ຢ້ຽມຢາມ

ຜູ້ຢ້ຽມຢາມທຸກຄົນທີ່ຈະເຂົ້າໄປຢ້ຽມໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງໄດ້ສຽງໄພດ້ວຍຕົນເອງ. ໃນນາມ “**ຊື່ຂອງອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ**” ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບໃດໆທັງສິ້ນຕໍ່ອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມ ສຳລັບການບາດເຈັບ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນຂອງຜູ້ຢ້ຽມຢາມທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມ ຫຼື ຫຼັງຈາກຢ້ຽມຢາມ.

ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈຕໍ່ການແຈ້ງດັ່ງຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລະ ຂໍຢັ້ງຢືນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຟັງການສະຫຼຸບລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະພາບສະໜາມ ແລະ ຄວາມປອດໄພຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ເນື້ອໃນຕ່າງໆຕາມທີ່ສະເໜີຢູ່ໃນບົດລາຍງານ ແລະ ເຫັນດີປະຕິບັດຕາມລະບຽບທີ່ສະເໜີໄປທຸກປະການ.
- ຂ. ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມ “ຊື່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ” ຂໍຢັ້ງຢືນປົກປ້ອງວ່າ ຈະບໍ່ເອົາຄວາມຜິດໃດໆ ຖ້າມີອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມ ບໍ່ວ່າຈະເກີດຈາກການກະທຳຂອງຜູ້ຢ້ຽມຢາມຜູ້ອື່ນ, ຈາກການປະຕິບັດງານຂອງນັກເກັບກູ້ ຫຼື ຈາກການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.
- ຄ. ຕໍ່ນີ້ໄປຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມ “ຊື່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ” ຂໍປະຕິຍານອີກວ່າ ຖ້າກໍລະນີຂ້າພະເຈົ້າຖືກບາດເຈັບ ຫຼື ຊັບສິນບັດສ່ວນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກເສຍຫາຍ ໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມ ຫຼື ພາຍຫຼັງການຢ້ຽມຢາມອັນເປັນຜົນມາຈາກການຢ້ຽມຢາມດັ່ງກ່າວ. ຖ້າອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ມີການບາດເຈັບແກ່ພະນັກງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ ພະນັກງານເກັບກູ້ປິ່ນປົວ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຕາມທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບຂອງຜູ້ບາດເຈັບ.
- ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢັ້ງຢືນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ຖືກຕ້ອງແທ້.

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ອົງການຈັດຕັ້ງ	ໝວດເລືອດ	ລາຍເຊັນ
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢັ້ງຢືນວ່າ ບັນດາຜູ້ຢັ້ງຢືນຢາມດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນ ໄດ້ຮັບຟັງການລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂໍຢັ້ງຢືນວ່າລາຍເຊັນໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານຢັ້ງຢືນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຊື່: ຕຳແໜ່ງ:..... ລາຍເຊັນ:.....